

DIDACTICA

XXIII

BIROUL DE ARHITECTURĂ

STARH-ACD

II

2016

Noul MNIR (Muzeul Național de Istorie) București.

Concurs internațional. Premiul I.

Ce ar însemna, de fapt, *noul* MNIR? Unde ar fi noutatea? Desigur, o concepție curatorială proaspătă, dar, mai ales, ne gândim noi, un nou raport cu orașul pe care, latent, clădirea muzeului, neștiut, îl deține. Căci curtea interioară a muzeului poate fi, în viziunea noastră și a soluției de concurs, piață semideschisă, loc de mediere și intermediere între oraș și muzeu, între cotidian și artefactul istoric. Esențial este ca în acest loc un raport să fie răsucit: nu artefactul ce-și așteaptă, extatic, vizitatorul ci lumea *cu, împreună cu* artefactul. Artefactul istoric, în acest loc, este în preajma lumii, efectul său este unul iradiant, discret de însoțire și nu unul de impunere teatrală. În fapt, nu este mai mult sau altfel decât o piață renașcentistă care adună în coincidență destinul cetății, faptul de a fi reprezentat și de a avea o istorie comună, faptul de a fi văzut, și totul în preajma porticelor deschise și a operelor de artă în care cetatea, spontan, se recunoștea.

Piața publică MNIR este „publică”, în viziunea noastră, pentru că este destinală, historicală, ea cere (exigere) apartenența la un „ce”, comun, de aceea ea, în primul rând, nu trebuie închisă, sigilată, de rațiuni practice, administrative. Numai ca „deschisă” ea poate fi, dinspre pântecul muzeului, claustrum, iradiant vizibilă, eficace, dar către oraș, ieșire din idiosincrasia orgolioasă a izolării instituționale. Cele doua portale dinspre str. Poștei, se vor deschide cât mai mult timp posibil, limite prietenoase se pot imagina ca un gest al invitației de a pătrunde spre interiorul agorei (o poartă transparentă este o invitație de a intra nu un refuz). Accesul trebuie să fie liber în piață, gratuit, a ceda orașului este o recuperare inmiată. Prin posibilul exemplu al pieței deschise MNIR trebuie regăsită semnificația publicului, limitată tendința simplificatoare și ne-urbană de a privatiza și obscuriza totul. Orașul, când este oraș, are vocația deschisului, piețelor-agora, locuri ale curtuoziei și urbanității.

